

مطالعه تطبیقی دیدگاه سنت گرایان و پسامدرنیسم در باب علوم دینی

محمد مهدی حسینی^۱، ایوب باقری^۲، جواد طالب پور^۳

^۱ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، ایران

^۲ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، ایران

^۳ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی، ایران

چکیده

در جامعه کنونی مباحث پیرامون دین و اعتقاد و عدم اعتقاد به دین بسیار مطرح و مورد بحث قرار می گیرد، تا آنجا که برخی دین را طرد و برخی کاملاً بدان اعتقاد دارند، در ذیل دو عنوان پسامدرنیسم و سنت گرایی در باب علوم دینی مورد نظر ما قرار گرفته اند. این مسئله مطرح می گردد که امکان و ماهیت علم دینی در تلقی سنت گرایی و پسامدرنیسم چگونه است و با مطالعه تطبیقی به این موضوع پرداخته شد. نظریات سنت گرایانی چون رنه گنون، فریتیوف شوان و سید حسین نصر مورد بررسی قرار گرفت که سنت را پیوند الهی می دانند و تمام امور را به سنت الهی ارتباط می دهند و مباحثی چون علم مقدس، حکمت خالده، وحدت متعالی ادیان، کثرت گرایی دینی و گرایش به عرفان و تصوف به عنوان مهمترین مسائل سنت گرایان به شمار می روند. با توجه به این مباحث سنت گرایان علم دینی را مورد تأیید و پذیرش قرار می دهند. پسامدرنیسم چون ژیل دلوز، میشل فوکو، ژان فرانسوا لیوتار و ژاک دریدا با طرح مسائلی چون نفی فرا روایت ها، نام گرایی، بازی های زبانی، کثرت گرایی و ساختار شکنی به نفی هرگونه ساختار ثابت و معین می پردازند و با ساختارهای ثابت که دین هم یکی از آنان به شمار می رود مخالفت نموده اند.

واژه های کلیدی: سنت گرایان، پسا مدرنیسم، علوم دینی